

Wambåra
Johanniskrus
3-5.1.1922.

Käraste Mormor!

Hur skall jag väl kunna tacka
för den storartade julklappen du
givit oss i år, älskling? Här jag
nu kommer till Töbhu skall jag skicka
dig något för pengarna, det är ju
så mycket jag så väl behöfver. Och
tack för allt till barnen. Af Agnetas
bref kan ju mormor se att presen-
terna uppskattades. Vi köpte till Ulla
hockeyklubba & dito bollar samt en
rygggräck; hon är ju sportkoirumma i

familjen. Agneta fick en miniatyr-
symaskin, som syns riktigt bra så
den kommer väl till pass för att ut-
rusta alla hennes dockor. Till veten-
skapsmannen i familjen, Hans, köpte
vi första delen af det nu utkommande
store verket: Djurens lif af Brehm &
han studerar den ifrigt redan. Claës
fick ett stort, stadigt & hållbart trä-
tåg som nu kör med flickornas dockor
till "Cartenia", Biskra o. s. v. ja, igår
höorde jag hur Claës föreslog Regina
att "vi kör till en restaurant och
äter"! Det låter något, eller hur?
Regina följer troget med sin dockvagn
som var mycket välkommen all-
denstund hon inte gärna får låsa.

Synetas längre. Ja tack för allt, käreste
Mormor!

Vi ha firat en lugn och fridfull jul
ihop med svärföräldrarna & hela syste-
rsojerna & deras lilla flicka hvilka alla
tillbringade juldagarna här hos oss.
Pappa Axel mätte riktigt bra och var
t. o. m. en dag ute och jipade med
Axel; Mamma Louise var ~~var~~ alldeles
oroligt lugn, så det gick bra allting.
Dinnes lilla flicka var ett änglabarn
& skrek sällan; är för öfrigt verkligen
rätt att se på. Senare dag jul återvände
de till staden. Samma morgon klypte
Hans öfver ondt på halsen. Vi läddes
det var ondt i halsen, men direkt
te hade det var fete med Annon & in-

Ternerade honom genast på sitt rum.
Det var mycket riktigt påsejuka, i sig
själf en skäligen ofarligt, men oberäk-
ligt om det skall gå igenom alla 5
barnen just nu. Hans är redan på
bättringsvägen & har haft det mycket
lindrigt. Nu hoppas jag snart på att
de andra barnen skola slipa ifrån.

Här ha vi haft ett fuktanvridt
jnlöder, regn & åter regn och bottenlösa
vågar, d. v. s. ibland har det frusit till
ett slag & då ha viarna varit än
värre att åka bil på. Landlifvet! öja
bromor. Jag erkänner att det är oför-
vidoma dörft men annars vidhåller
jag att det är bättre än stadslifvet.
Kyårsdagen struntade vi blakt i

höflighetsvisiter. På eftermiddagen åkte
vi och hälsade på Axel Lams fröken
Frances och sedan for vi till våra tres-
ligaste grannar, Werners på Gjöholm. Målet
med färdens var att återlämna deras visit-
kort för att så öfverlämna dem af med att släp-
pa idiotiska nyårskort på oss. De voro inte
hemma & men vi inte frötänka Susan om
hon sig förvånad ut när hon af oss be-
fick sitt eget herrskaps kort. 3/4 mil därifrån
fingo vi syn på Wernerss bilar på hemväg.
~~Vi~~ ställde resolut vår bil tvärs öfver
vägen, så de undgingo ej sitt öde att råka
oss. Och resultatet af landsvägsinterjun?
Att två bilar åkte tillbaka till Gjöholm,
två kuvert till sättes från till midnatten kl 12
& en gemytlig eftermiddag tillbragtes.

Vi skole om söndag ha klappjakt här
på räf. Vi miste ha mist åt fjärrarna.
Alltså miste den anskaffas, därför
i går Axel, Werner med son & dennes gode
vän, en greve Mottke miste skjuts ihop
mista. Resultatet blef fyra karar & en
händig jakttag ute på öarna i strålande
väder. Så kom fru Werner till middagen
& stämningen var den bästa, där vi på
kvällen sutto i Axels rum på gälfret
framför den öppna spisen. Som mor
mor ser ett långt ifrån konventionellt
umgänge, alldeles enkelt & gammaldags
& hemtrefligt. Jag tror dommor skulle
uppskattat miljön.

Ja, om vi får mig snart rusta till Stok-
holmsresan. I nästa vecka blir det nog

af. Att jag gläder mig åt att få komma upp
ett slag, behöfver jag väl ej ondtala, & bar-
nen likaså. Så en minad kan man
ju hinna se titet af familjen däruppe.
Till dess tusen hälsningar från
oss alla kärnere till Mamma &
Sant & de &

ett riktigt godt nytt år!
Älskar Mamma & tillgifna
Carola.

